

Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów

№ 5.

WARSZAWA, DNIA 31 STYCZNIA 1925.

ROK VII.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

15. Instrukcja Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie organizacji pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów.

Zarządzenia:

16. Postępowanie z przesyłkami peleonami lub listami wartościowemi, znalezionemi w skrzynkach listowych lub w odsyłkach w zwykłym materiale listowym.
17. Rozmowy telefoniczne międzymiastowe w sprawie wypadków z samolotami wojskowemi.

Okólniki: Zmiana nazwy urzędu pocztowego „Solec k. Torunia“ na „Solec Kujawski“ — Opłata statystyczna od paczek pocztowych. — Wykaz zakazanych czasopism. — Zaprowadzenie obrotu pieniężnego i paczkowego w agencjach pocztowych Kostrowice i Nowodruck. — Zmiany w obiegu poczty. — Sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej. — Wykaz książeczek wkładowych PKO., z których wypłaty doraźne są wzbronione. — Legitymacje i dokumenty unieważnione. — Konkursy.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczty i Telegrafów: Kraków, Bydgoszcz.

Dział nieurzędowy.

Ustawy i rozporządzenia.

15

I N S T R U K C J A

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie organizacji pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów *).

Na zasadzie par. 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 roku (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 725) o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów, prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów zarządza się, co następuje:

Par. 1.

W celu zapewnienia funkcjonariuszom państwowym, sędziom i t. d. pomocy lekarskiej, zostaną umówieni w miarę możliwości we wszy-

*) Przedruk z Minitora Pol. Nr. 268 z 21 listopada 1924.

stkich miejscowościach, w których znajdują się władzę i urzędy państwowe, lekarze, lekarze - dentyści oraz położne, opłacani ryczałtem lub od porady, według taksy, ustalonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

W razie konieczności może być powierzone leczenie funkcjonariuszów państwowych lekarzom urzędowym.

Par. 2.

Funkcjonariusze państwowi, uprawnieni w myśl par. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 73, poz. 725), pragnący korzystać z państwowej pomocy lekarskiej, winni uzyskać od bezpośredniej swej władzy kartę porady czy to dla siebie, czy też dla członka rodziny i udać się z nią do odnośnego lekarza umówionego w oznaczonym dla przyjęcia chorych miejscu i czasie.

Emerytowani funkcjonariusze państwowi pobierają karty porady od tych urzędów skarbowych, które im wypłacają zaopatrzenie emerytalne.

Karta porady ważna jest w ciągu pięciu dni od daty wystawienia i winna być doręczona lekarzowi przy pierwszej wizycie. W przypadkach chorób, trwających dłużej, należy po pięciu dniach użyć nową kartę porady.

Karta porady do lekarza-dentysty ważna jest w ciągu 30 dni od daty wystawienia.

W miastach podzielonych na rejony (dzielnice) chorzy zasadniczo winni być kierowani do lekarza swego rejonu, a tylko w szczególnych wypadkach, dostatecznie umotywowanych, można kierować chorego do lekarza innego rejonu.

Funkcjonariusz państwowy, upoważniony przez bezpośrednią swą władzę do wystawienia kart porady, pobiera tytułem opłaty manipulacyjnej 50 groszy, a sumy, pobrane tą drogą, wpłaca do Centralnej Kasy Państwowej, wzgl. do Kas Skarbowych na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, dział 6 par. 15, stosownie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 21.X. 1924 r. L. 3208/DB/1.

Par. 3.

Wezwania do obłożnie chorych winny być składane u właściwego lekarza lub w ambulatorjum, z nadmienieniem, czy potrzebna jest śpieszna pomoc. W tych wypadkach pomoc będzie udzielana niezwłocznie, w innych zaś, o ile zgłoszenie wpłynęło przed godziną 15, w dniu zgłoszenia, o ile zaś po godz. 15-ej — dopuszczalne jest udzielenie pomocy w dniu następnym.

Par. 4.

W razie konieczności skierowania chorego do lekarza specjalisty, lekarz umówiony czyni to na karcie porady. O ile w danym powiecie niema specjalisty, może być chory skierowany do innego powiatu danego Województwa, lecz po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego lekarza powiatowego.

W razie potrzeby skierowania chorego do innego Województwa, a w szczególności do miast uniwersyteckich, należy uzyskać uprzed-

nie zezwolenie właściwego Województwa, na wniosek lekarza powiatowego.

Par. 5.

Lekarz umówiony może wystawić obłożnie choremu w razie potrzeby zaświadczenie o chorobie, przypuszczalnym czasie jej trwania i ewentualnej niezdolności do pracy na czas nie dłuższy, niż 7 dni. Świadczenie o stanie zdrowia w razie przedłużającej się choroby oraz świadectwo dla otrzymania urlopu zdrowotnego wystawić może tylko lekarz urzędowy (lekarz powiatowy, Wydział Zdrowia Publicznego przy władzach II instancji, względnie Urząd Zdrowia Publicznego Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę) na żądanie bezpośredniej władzy funkcyjarsza, podlegającego badaniu.

Par. 6.

W razie zachorowania funkcyjarsza państwowego lub członka jego rodziny poza miejscem stałej siedziby, korzysta on z pomocy lekarskiej danego miejsca pobytu na warunkach ogólnych.

Koszty, powstałe z tego tytułu, obciążają kredyty tego Urzędu Wojewódzkiego (Komisarza Rządu, Delegata Rządu), w okręgu którego funkcyjarsz ma stałą siedzibę urzędową.

Kartę porady w tych wypadkach może wystawić lekarz urzędowy na podstawie legitymacji urzędniczej, względnie dowodu osobistego.

Par. 7.

Pomoc lekarska nie obejmuje leczenia ortopedycznego, przyrodolecznictwa i t. p.

Pomoc dentystryczna nie obejmuje wstawiania zębów sztucznych, robienia mostków, koron i t. p.

O ile funkcyjarsz pragnie, ażeby mu zaplombowano ząb droższym materiałem, np. srebrem, złotem, winien się porozumieć z lekarzem-dentystą o ewentualną dopłatę z własnych funduszków.

Rodziny funkcyjarszów państwowych nie korzystają z żadnych ulg w państwowych zakładach zdrojowych.

Par. 8.

Przy zamawianiu lekarstw w aptekach rządowych lub prywatnych umówionych, funkcyjarsz państwowy wpłaca 25% ich ceny.

Par. 9.

Okulary (w stalowej oprawie) oraz paski przepuklinowe funkcyjarsz państwowy nabywa po otrzymaniu odnośnego zezwolenia lekarza urzędowego z własnych funduszków, a właściwy Urząd Wojewódzki (Delegat Rządu w Wilnie, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) na zasadzie przedstawionego rachunku zwraca mu 75% zapłaconej sumy.

Par. 10.

Funkcjonariusz państwowy, umieszczony w myśl par. 8 rozporządzenia Rady Ministrów w szpitalu, wpłaca 25% taksy szpitalnej bezpośrednio zarządowi szpitala.

Lekarz urzędowy, względnie umówiony, w wypadkach konieczności umieszczenia chorego w szpitalu, wydaje mu przekaz do szpitala. Jedyne w wypadkach nagłych dopuszczalne jest umieszczanie chorego w szpitalu bez uprzedniej zgody lekarza umówionego.

Chorzy winni być zasadniczo kierowani do najbliższego szpitala w danym powiecie.

Skierowanie chorego do szpitala w innym powiecie tego samego Województwa winno być umotywowane.

Skierowanie chorego do szpitala w innym Województwie, wymaga uprzedniej zgody Urzędu Wojewódzkiego (Komisarjatu Rządu, Delegata Rządu).

Par. 11.

W razie potrzeby pomocy położniczej należy wezwać położną umówioną. Wezwanie lekarza do porodu może nastąpić tylko w przypadkach porodów nieprawidłowych, a stwierdzonych przez położną. W miastach, gdzie są umówieni lekarze-akuszerzy, ciężarne w ósmym lub dziewiątym miesiącu winny się zgłosić do nich, celem zbadania i otrzymania przekazu do położnej.

Zwrot kosztów porodu, odbytego w domu, może nastąpić tylko w wypadkach niekorzystania z położnej umówionej lub lekarza umówionego, po przedstawieniu rachunków z wymienionych wydatków.

Par. 12.

W razie konieczności stosowania kąpeli leczniczych lub zabiegów balneoterapeutycznych, lekarz umówiony stawia odpowiedni wniosek, przyczem lekarz urzędowy, na zasadzie badania chorego, wydaje zaświadczenie, uprawniające do otrzymania 50%-wej zniżki w państwowych zakładach zdrojowych.

Par. 13.

Udzielanie zapomóg na leczenie w uzdrowiskach ma na celu akcje ratunkową dla funkcjonariuszów państwowych oraz członków ich rodzin, dotkniętych gruźlicą lub inną ciężką chorobą, wymagającą pobytu w uzdrowisku.

Funkcjonariusz państwowy, ubiegający się o zapomogę, składa na ręce lekarza powiatowego (Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę) w drodze służbowej podanie, z dołączeniem pisemnego zalecenia lekarza umówionego. Lekarz urzędowy, po zbadaniu chorego, na podstawie stwierdzonych obiektywnych zmian chorobowych, wystawia świadectwo lekarskie, które następnie przesyła do Urzędu Wojewódzkiego (Delegata Rządu w Wilnie, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) z umotywowanym wnioskiem.

Urząd Wojewódzki (Komisarjat Rządu, Delegat Rządu w Wilnie) rozważa podanie co do wskazań leczniczych oraz co do czasu trwania

kuracji i określa wysokość zapomogi, biorąc za podstawę obliczenia takse przysługującej danemu funkcjonarjuszowi klasy szpitala powszechnego w siedzibie władz wojewódzkich tego Województwa, do którego funkcjonarjusz udaje się na leczenie.

W stosunku do funkcjonarjuszów urzędów administracyjnych II instancji decyduje co do przyznania zapomóg Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Par. 14.

Wszelkie rachunki z tytułu pomocy lekarskiej należy przedkładać lekarzowi powiatowemu, który po sprawdzeniu, kieruje je do właściwego Urzędu Wojewódzkiego (Komisarza Rządu, Delegata Rządu) celem zatwierdzenia i uregulowania.

Par. 15.

Instrukcja niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 17 listopada 1924 r.

Minister:
(—) *Hübner.*

Zarządzenia.

16

Postępowanie z przesyłkami poleconymi lub listami wartościowymi, znalezionymi w skrzynkach listowych lub w odsyłkach w zwykłym materiale listowym.

§ 1. Postępowanie w stałych urzędach pocztowych.

1. Znalezione w skrzynkach listowych lub w odsyłkach w zwykłym materiale listowym **przesyłki listowe**, zaopatrzone napisem: „polecone“, względnie **listy z podaną na nich wartością, bez pocztowych znaków nadawczych**, uważać należy za przesyłki polecone, względnie listy wartościowe i wysyłać do miejsc przeznaczenia, jeżeli odpowiadają przepisom dla danego rodzaju przesyłek i są należycie opłacone. Przy listach wartościowych uważa się opłatę dokonaną znaczkami opłaty nalepionymi na liście, na równi z opłatą dokonaną w gotówce.

2. Na odwrotnej stronie takich przesyłek notuje się uwagę:

a) „znaleziono w skrzynce listowej“ lub

b) „znaleziono w materiale zwykłym odsyłki z“

z dnia 19“

3. Przesyłki znalezione (ust. 1) wpisuje się do ksiąg przyjęć a odłączone z ksiąg dowody nadania, zaopatrzone na odwrotnej stronie uwagą wskazaną w ust. 2 przechowywa się w miejscu zamkniętem, w terminie przepisany dla przechowywania ksiąg przyjęć.

Dowody nadania wydaje się za pokwitowaniem w osobnym na ten cel odręcznie sporządzonym notatniku osobom, które wykażą swoją tożsamość oraz udowodnią, że są nadawcami danych przesyłek.

Przesyłki znalezione uważa się za nadane dopiero z chwilą zapisania ich do ksiąg przyjęć.

4. Znalezione przesyłki listowe, zaopatrzone napisem „polecone“ jednak nieopłacone lub niedostatecznie opłacone, wysyła się do miejsc przeznaczenia jako zwykłe przesyłki listowe.

5. a) Znalezione w skrzynce listowej lub w odsyłce w zwykłym materiale listowym **listy z podaną wartością bez pocztowych znamion nadawczych**, które nie odpowiadają przepisom dla listów wartościowych albo są nieopłacone lub niedostatecznie opłacone, zwraca się nadawcy lub odsyła do urzędu miejsca nadania, o ile adres nadawcy jest podany na liście lub znany jest urząd miejsca nadania, w przeciwnym zaś razie listy takie uważa się za niedoręczalne i odsyła do Urzędu niedoręczalnych przesyłek. Na liście umieszcza się uwagę: „znalezione w skrzynce listowej (w odsyłce“).

b) Przy odsyłaniu listu z podaną wartością do urzędu nadawczego lub do Urzędu niedoręczalnych przesyłek, wkłada się go do osobnej koperty, którą zamyka się przepisowo odciskami pieczęci urzędowej na laku i zaopatruje adresem urzędu nadawczego lub Urzędu niedoręczalnych przesyłek oraz podaną przez nadawcę wartością. Do listu przeznaczonego dla Urzędu niedoręczalnych przesyłek wkłada się podwójnie sporządzony wykaz (dr. nr. 7). Następnie list ten w nowym opakowaniu waży się, zapisuje do księgi przyjęć i odkartowuje jak i inne listy wartościowe.

Uwagę podaną w ust. 2 notuje się także w księdze przyjęć.

c) Przy zwrocie znalezionej, nieopłaconej lub niedostatecznie opłaconej listy z podaną wartością do urzędu nadawczego, obciąża się go całą lub brakującą pojedynczą taryfową dopłatą, którą notuje się na adresie pierwotnego opakowania listu.

d) List z podaną wartością, znaleziony w skrzynce listowej urzędu nadawczego zwraca się nadawcy za pokwitowaniem w książeczce doręczonych wiadomości.

e) List z podaną wartością, zwrócony do urzędu nadawczego przez inny urząd lub ambulans pocztowy przeważa się, otwiera jego nowe opakowanie w obecności świadka, następnie zaś wpisuje się do księgi oddawczej i w nienaruszonym pierwotnym opakowaniu wydaje nadawcy za pokwitowaniem na dowodzie odbioru (dr. nr. 4) oraz pobraniem ewent. dopłaty, którą zalicza się przez nalepienie znaczków dopłaty na odnośnym dowodzie odbioru.

6) Jeżeli list z podaną wartością znaleziono w stanie otwartym, należy stwierdzić jego zawartość pieniężną (wartościową) w obecności co najmniej jednego świadka i zanotować ją na odwrotnej stronie listu, następnie zaś z listem postąpić według ust. 5.

Gdyby przy badaniu zawartości takiego listu stwierdzono różnicę między wartością podaną na liście a istotną, należy spisać protokół na dr. nr. 40. Protokół powyższy dołącza się do listu wysyłanego do urzędu nadawczego i przedstawia do podpisu nadawcy przy wydaniu mu listu, względnie w razie niedoręczalności listu przesyła się go wraz z listem do Urzędu niedoręczalnych przesyłek.

7. a) Polecone przesyłki listowe lub listy wartościowe z **pocztowymi znamionami nadawczymi**, znalezione w odsyłce, bądź to w wiązance przesyłek rejestrowanych bądź też w zwykłym materiale listo-

wym, niezapisane do karty odsyłkowej, dopisuje się w niej jako nadliczbowe szczegółowo lub sumarycznie zależnie od tego, jak się je zwyczajnie kartuje. O znalezieniu nadliczbowej przesyłki rejestrowanej zawiadamia się niezwłocznie pisemnie urząd, względnie przełożęństwo ambulansu, z którego odsyłka pochodzi, prócz tego telegraficznie, jeśli chodzi o przesyłki wyższej wartości (ponad 500 zł.).

W zawiadomieniu podaje się znamiona przesyłki nadliczbowej, o ile należy do kategorii przesyłek szczegółowo kartowanych.

Urzędy pocztowe o jednej sile urzędniczej i agencje pocztowe obowiązane są w zawiadomieniu wymienić szczegółowo wszystkie nadeszłe sumarycznie kartowane przesyłki rejestrowane wraz z nadliczbową, jeśli nadliczbowa należała do tej kategorii przesyłek. W razie większej ich ilości sporządza się osobny spis tychże na druku nr. 12 odpowiednio zatytułowanym i dołącza do zawiadomienia, w którym należy obowiązkowo zaznaczyć w jakim materiale znaleziono nadliczbową przesyłkę, czy w materiale zwykłym, czy w wiązance przesyłek rejestrowanych. Urząd, otrzymujący zawiadomienie, winien nadliczbową przesyłkę uznać i dopisać ją w kopji odpowiedniej karty odsyłkowej z powołaniem się na zawiadomienie, o ile z jego winy przesyłkę wysłano bez ewidencji, w przeciwnym razie odmowę uznania rzeczowo umotywić. Uznanie lub nie uznanie, stwierdzone odciskiem datownika i podpisem, umieszcza się na zawiadomieniu, które odsyła się urzędowi reklamującemu, a ten dołącza je do właściwej karty nadejścia.

b) Przesyłki polecane lub listy wartościowe z pocztowemi znamionami nadawczemi, doręczone odbiorcy i przez niego złożone do do skrzynki listowej jako nieprzyjęte, zwraca się im za pokwitowaniem w książeczce doręczonych uwiadomień z uwagą, by je nadał w sposób przepisowy przy okienku pocztowym. W razie odmówienia przyjęcia lub pokwitowania uważa się przesyłkę za niedoręczalną.

§ 2. Postępowanie w ambulansach pocztowych.

1. Znalezione w skrzynce listowej ambulansu lub w odsyłce w materiale zwykłym **przesyłki listowe z napisem „polecane“** należy opłacić i odpowiadające przepisom nadawczym, tudzież **listy z podaną wartością bez względu** na ich sposób zamknięcia i wysokość opłaty uiszczonej znaczkami pocztowemi należy przyjąć za polecane, względnie za listy wartościowe.

Przesyłki listowe z napisem polecane, wcale lub niedostatecznie opłacone, posyła się dalej jako przesyłki zwykłe.

2. Na stronie odwrotnej przesyłek wymienionych w punkcie pierwszym ustępu 1 umieszcza się uwagę:

a) nadano w stacji lub

b) znaleziono w materiale zwykłym odsyłki z

z dnia

Przesyłki te wpisuje się szczegółowo do sumariusza (zestawienia) w przychód jako polecane, względnie jako listy wartościowe, z zaznaczeniem miejsca nadania, nazwiska adresata i miejsca przeznaczenia a przy listach z podaną wartością prócz tego z zaznaczeniem wartości.

W ambulansach wieloosobowych uwagę na liście i wpis przesyłki do sumariusza potwierdzają podpisem znalazca i kierownik ambulansu, względnie drugi funkcjonariusz.

Przesyłki takie uważa się za przyjęte z chwilą wpisania ich do sumariusza. Prócz tego notuje się je w sprawozdaniu służbowym. Ambulanse nie wydają na nie żadnego pokwitowania.

3. Na przesyłce listowej, przyjętej za **poleconą**, ambulans wytłacza odcisk stempelka „R“ u góry z lewej strony i wypełnia go nazwą, numerem i datą ambulansu oraz numerem nadawczym. Jako nazwę ambulansu wypisuje się początkowe litery stacji wyjściowej i końcowej ambulansu. Numerację nadawczą każdy ambulans rozpoczyna od cyfry „1“ i prowadzi ją w tym porządku, w jakim przesyłki poleczone wpisuje do sumariusza. Oprócz odcisku stempelka „R“ ambulans umieszcza na stronie adresowej przesyłki odcisk stempla kursowego, ile możliwości z prawej strony u góry, jeśli odcisk ten na znaczkach pocztowych wypadł nieczytelnie.

Stempelek „R“ winien znajdować się w ambulansach pod dozorem urzędnika zajętego kartowaniem przesyłek polecanych. Kierownik ambulansu, o ile sam nie spełnia tej czynności, jest obowiązany czuwać nad właściwym używaniem stempelka.

4. Ambulans kartuje przesyłki, przyjęte przez siebie za **poleczone**, szczegółowo, następnie zaś urzędy i ambulanse przekazują je już sumarycznie.

5. Urzędy pocztowe oddawcze, które nie mogą doręczyć przesyłek polecanych, przyjętych przez ambulans pocztowy, zwracają je do urzędu pocztowego, w którego okręgu były nadane, jeśli zaś to jest niemożliwe, przesyłają je urzędowi administrującemu danym ambulansem. Urząd ten postępuje z nimi jak z własnymi przesyłkami niedoręczalnymi.

6. **Listy z podaną wartością**, wymienione w ustępie 1 niniejszego §, ambulans przesyła szczegółowo kartowane do urzędu przeznaczenia bez względu na wysokość uiszczonej opłaty wówczas, jeśli odpowiadają przepisom nadawczym i są zamknięte w sposób wymagany dla listów wartościowych, w przeciwnym razie do urzędu pocztowego, w którego okręgu były nadane lub gdyby to było niemożliwe, — do urzędu administrującego danym ambulansem. Listy takie przesyła ambulans pod adresem właściwego urzędu pocztowego zawsze w osobnej kopercie lub opakowaniu, na którym przedtem umieszcza odcisk stempla kursowego i uwagę: „wewnątrz list wartości zł. nadany w stacji“ względnie „znaleziony w odsyłce z z dnia do (nazwisko adresata) w W ambulansach kilkusobowych opakowanie uskutecznia się przy udziale dwóch funkcjonariuszów: urzędnika kartującego i kierownika lub drugiego pracownika. Na odwrotnej stronie opakowania, zamkniętego należycie winietami, umieszcza się uwagę: „Opakowano i zamknięto“ zaopatrzoną dwoma podpisami.

Urząd pocztowy, do którego ambulans wysłał tego rodzaju list z podaną wartością obciąża go w myśl postanowień § 1 ust. 5e), ewent. brakującą dopłatą i postępuje z nim następnie według § 1 ust. 5e).

7. Zawartość listu z podaną wartością, znalezione w stanie otwartym, ambulans stwierdza w myśl § 1 ustęp 6 i zwraca go z ewentualnym protokołem do urzędu pocztowego w którego okręgu był nadany w sposób podany w ustępie 6 niniejszego §.

8. Z nadeszłymi bez ewidencji przesyłkami poleconymi i listami wartościowymi, **posiadającymi znamiona nadawcze**, ambulans postępuje w myśl § 1 ustęp 7a) oraz notuje takie przesyłki i wysłane zawiadomienia w sprawozdaniu służbowym.

9. Funkcjonariusz pocztowy, przewożący gotowe odsyłki kolejają zaopatruje przesyłki wymienione w § 2 ustęp 1 punkt pierwszy uwagą podaną w ustępie 2 pod a) i wydaje we właściwej stacji po zapisaniu ich imiennem w wykazie ładunku poniżej zamknięcia.

§ 3. Postanowienia końcowe.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z niniejszemi.

L. 181/V z 16 stycznia 1925.

17

Rozmowy telefoniczne międzymiastowe w sprawie wypadków z samolotami wojskowymi.

Zaszedł wypadek, że załoga samolotu wojskowego, który wskutek defektu motoru zmuszonym był do lądowania w szczerem polu nie mogła uzyskać w najbliższym urzędzie pocztowo-telegraficznym połączenia telefonicznego z Warszawą celem otrzymania pomocy.

Podobne traktowanie sprawy jest niezrozumiałem i karygodnem wobec czego zarządza się, by na przyszłość w wypadkach katastrof lotniczych urzędy pocztowo-telegraficzne, zgłoszone przez załogi samolotów lub przez osoby postronne żądania połączeń telefonicznych celem szybkiego skomunikowania się z Portem Lotniczym, wykonywały bezwzględnie. Należy uświadomić sobie, że jeżeli nawet w razie wypadku załoga wyszła bez szwanku, to zachodzi jeszcze konieczność zabezpieczenia od zniszczenia tak cennego materiału technicznego, jakim jest samolot. Za wykonanie niniejszego zarządzenia czyni się odpowiedzialnymi pp. Naczelników urzędów.

L. 4835/IX — 24 z dnia 16 stycznia 1925.

O k ó l n i k i.

Zmiana nazwy urzędu pocztowego „Solec k. Torunia“ na „Solec Kujawski“.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reksyptem z dnia 25 listopada 1924 r. Nr. A. O. 2918 zmieniło nazwę miasta „Solec“ w pow. Bydgoskim Wojew. Poznańskiego na „Solec Kujawski“. Stosownie do tego zmienia się nazwę urzędu pocztowego „Solec k. Torunia“ (pow. Bydgoszcz woj. Poznańskie) na „Solec Kujawski“.

W pismach służbowych i sprawozdaniach należy odtąd używać tej nowo ustalonej nazwy i stosownie do tego poprawić spis urzędów pocztowych i agencji.

L. 4133/V z dnia 6 grudnia 1924 r.

Oplata statystyczna od paczek pocztowych.

W myśl postanowień § 2 p. 5 IV rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 1003) o zmianie niektórych postanowień Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10-go listopada 1921 w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. Nr. 107 poz. 783) opłata statystyczna od każdej paczki pocztowej, nadanej w Polsce do zagranicy, bez względu na wagę, wynosi od dnia 1 stycznia 1925 r. 10 groszy.

O tem zawiadamia się urzędy pocztowe z poleceniem zastosowania się do powyższego rozporządzenia.

L. 4577/V z dnia 17 stycznia 1925.

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 1 z r. 1925).

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania	Język wydawnictwa
390	„Internationale Presse Korrespondenz” (czasopismo)	Wiedeń	niemiecki

Nr. 144/VI z 19 stycznia 1925

Zaprowadzenie obrotu pieniężnego i paczkowego w agencjach pocztowych Kostrowice i Nowodruć.

W niżej wymienionych agencjach pocztowych, okręgu Dyrekcji P. i T. w Wilnie, został zaprowadzony obrót pieniężny i paczkowy, a mianowicie:

1) w agencji poczt. Kostrowice z dniem 21.XII 1924 — obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych oraz obrót oszczędnościowy i przekazów czekowych P. K. O.;

2) w agencji poczt. Nowodruć z dniem 1.I 1925 obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych, obrót paczkowy oraz obrót oszczędnościowy i przekazów czekowych P. K. O.

N. 147/VI z 20 stycznia 1925.

Zmiany w obiegu poczty.

Od 10 grudnia 1924 zaprowadzono obieg poczty między ag. p. Chodel a st. k. Niedrzwica Duża.

Równocześnie wstrzymano obieg poczty między ag. p. Chodel a Rotoszynem.

Od 20 grudnia 1924 wstrzymano obieg poczty między Bodzanowem płockim a Wyszogrodem, oraz od 23 grudnia 1924 między Płońskiem a Górą płocką.

Dotychczasowy obieg poczty między Bodzanowem płockim a Płockiem i między Górą płocką — Staroźrebami a Płockiem, pozostaje nadal bez zmiany.

Sprostować spis urzędów, oraz podręczniki i plany obiegu poczty.
L. L. 85/VIII z 17 stycznia 1925 i 153/VIII z 19 stycznia 1925.

Sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej.

Zagraniczną taryfę telegraficzną (Dodatek do Dz. Urz. Nr. 26 z r. 1922) należy sprostować, jak następuje:

Strona 7 Féroë, kol. 3, zmienić 53½ na 56½.

„ 33 Cook, wpisać poniżej Rarotonga:
Aitutaki i Mangaia 5 fr. 31½ c.
Niue 5 fr. 00½ c.

„ 34 Karoliny wyspy i Palaos,
Kol. 3, zmienić 5,12½ na 4,17,
3 „ 5,01½ na 4,17.

„ 34 Poniżej „Karoliny wyspy i Palaos“ wpisać:
Kawan Island 3 fr. 38 c.

L. 99/IX z dnia 16 stycznia 1925.

Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. *)

№	Miejsce wydania	Data	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
130510	PKO. Warszawa	18/VIII 23	Prokopelnik Michał	Zł. 162 gr. 67	
202649	Łódź 1	22/IX 23	Sidorowicz Józef	„ 204 „ 50	
207368	Jadów	28/VIII 23	Wiśniewski Ludwik	„ 312 „ 58	
219337	Kasa PKO.	4/VII 23	Mroziński Franciszek	„ 2 „ 69	
221169	PKO. Warszawa	11/VII 23	Neuding Józef	„ 1 „ 13	
235872	Lublin I	7/X 24	Teleżyńska Helena	„ 50 „ —	
244797	Warszawa 1	14/V 24	Poznańska	„ 5 „ —	
256648	PKO Warszawa	3/IX 24	Pawelczak Nestor	„ 300 „ —	

*) Zobacz Dz. Urz. Nr. 24/1923 r., poz. 109.

Legitymacje i dokumenty unieważnione.

1) Sekretarzowi pocztowemu Marji Dybizbańskiej skradziono legitymację urzędniczą nr. 626/204 — wystawioną dnia 29.VII 1922 przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy.

2) Asystentowi Bronisławie Krużyńskiej skradziono legitymację urzędniczą nr. 2059/48, wystawioną dnia 1.III 1922 przez Dyрекcję Poczty i Tel. w Poznaniu.

Powyższe legitymacje były prolongowane na rok 1924.

Friesówna Chaja, oficjal pocztowy w Krakowie, zgubiła legitymację kolejową nr. 1241, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Krakowie w dniu 6.IV 1921.

Laps Jan, pocztyljon urzędu pocztowego Warszawa 2, zgubił legitymację urzędową nr. 795, wystawioną dnia 6 marca 1922 przez Dy-

rekcję Poczty i Telegrafów w Warszawie. W miejsce zagubionej legitymacji wydano duplikat.

Królak Walenty, pocztyljon urzędu pocztowego Warszawa 1, zgubił legitymację urzędową nr. 332, wystawioną dnia 18 lipca 1921 przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Warszawie. W miejsce zagubionej legitymacji wydano duplikat.

Jakubowski Władysław, pocztyljon urzędu pocztowego Warszawa 1, zgubił legitymację urzędową nr. 386, wystawioną dnia 2 sierpnia 1921, przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Warszawie. W miejsce zagubionej legitymacji wydano duplikat.

Emeryt. st. konduktor pocztowy, Mateusz Chojnacki z Skórcza, zgubił legitymację urzędową dla emerytów nr. 71, wystawioną dnia 23.II 1924 przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów w Bydgoszczy.

Starszy monter Antoni Leyer z u. t. Toruń, zgubił legitymację urzędową nr. 1173, wystawioną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów Bydgoszcz, dnia 14.XI 1921.

Legitymujących się powyższymi dokumentami, które się unieważniają, należy oddać władzy bezpieczeństwa, zaś legitymacje odebrać i przesłać bezzwłocznie do właściwej Dyрекcji Poczty i Telegrafów.

K O N K U R S Y :

na stanowisko naczelnika urzędu p. t. V klasy w Starosielcach (woj. Białostockie). O powyższe stanowisko mogą się ubiegać urzędnicy X, XI i XII st. sł.

Termin wnoszenia podań do Dyрекcji Poczty i Telegrafów w Warszawie 3-tygodniowy;

na stanowisko naczelnika urzędu pocztowo-telegraficznego II-iej klasy Warszawa 14. O powyższe stanowisko mogą się ubiegać urzędnicy VII i VIII st. sł.

Termin wnoszenia podań do Dyрекcji P. i T. w Warszawie 3-tygodniowy;

na posadę agenta pocztowego I stopnia w Ujanowicach (powiat Limanowa). *)

Termin do wnoszenia podań do Dyрекcji Poczty i Tel. w Krakowie 3 tygodnie.

Dział urzędowy Dyрекcji Poczty i Telegrafów.

K R A K Ó W :

Kierowanie paczek do zagranicy.

Wiele urzędów i agencji pocztowych nie stosuje się do obowiązujących przepisów odnośnie do paczek dla zagranicy i kieruje paczki te do urzędu wymiany Cieszyn, zamiast do właściwych urzędów wymiany.

*) Warunki konkursu podane w D. Urz. M. P. i T. Nr. 23 z r. 1921.

Wzywa się przeto wszystkie urzędy i agencje pocztowe tut. okręgu, aby, stosując się do wskazówek, zawartych w zagranicznej taryfie paczkowej, wydanej jako dodatek do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 56 z r. 1922, kierowały tylko do właściwych urzędów wymiany paczki do zagranicy, jak i należące do nich adresy pomocnicze. Niestosujących się do obowiązujących przepisów pociągać będzie Dyrekcja do surowej odpowiedzialności.

L. 4/90816 z 10 stycznia 1925.

BYDGOSZCZ.

Wiadomości osobowe.

Przeniesienia:

Banasiewicz Maksymilian, praktykant pocztowy z Białosłiwa do Torunia 1; *Piórkowski Antoni*, sekretarz pocztowy z Gdyni do Świecia; *Demitrow Walerjan*, asystent pocztowy z Gdyni do Lubawy; *Błażejowski Stanisław*, sekretarz pocztowy z Gniewu do Chojnic 2; *Barej Józef*, prakt. poczt. z u. t. Grudziądz do urzędu radjotelegraficznego w Grudziądzu; *Luckner Telesfor*, prak. poczt. z Helu do Tczewa 2; *Chrzanowski Epifan-jusz*, asystent poczt. z Jabłonowa do u. tel. Grudziądz; *Karowska Sabina*, asystent poczt. z Nowejwsi Wielkiej do Jabłonowa; *Patkowski Józef*, naczelnik u. p. z Pucka do Chojnic 2; *Baranowski Jan*, prak. poczt. z Redy do Sierakowic; *Balachowska Marta*, prakt. poczt. z Sierakowic do Starogardu; *Frost Klara*, sekretarz poczt. z Starogardu do Luzina; *Herman Adam*, prakt. poczt. z Torunia 1 do Dąbrowy; *Dommer Leon*, praktykant poczt. z Torunia u. t. do Torunia 2; *Moryksiewicz Alions*, prakt. poczt. z Wyrzyska do Łobżenicy; *Chwała Jan*, asystent poczt. z Lubawy do Więcborka; *Kiełczewska Helena*, asystent poczt. z Więcborka do Lubawy.

Powrócili z czynnej służby wojskowej:

Bosak Władysław, prakt. poczt. Toruń 2; *Karwowski Jan*, asystent poczt. Lubawa; *Cykiński Jan*, prakt. poczt. Łobżenica; *Nierzwicki Bronisław*, asystent poczt. Chojnice 2; *Baszkowski Piotr*, asystent poczt. Toruń u. t.

Rezygnacje:

Panek Anna, asystent poczt. Białosłiwa; *Marchlewska Cecylja*, asyst. poczt. Bydgoszcz u. t.; *Hlawaty Stanisław*, prakt. poczt. Czerwińsk; *Horodecki Mieczysław*, prakt. poczt. Lubawa; *Turski Bogdan*, prakt. poczt. Łobżenica.

Zwolnienia ze służby:

Hernet Jadwiga, asystent poczt. Bydgoszcz u. t.; *Aksamitowa Irena*, asyst. poczt. Bydgoszcz u. t.; *Jaranowski Feliks*, kierownik u. p. Konojady; *Jelińska Anna*, prakt. poczt. Luzino; *Osińska Genowefa*, prakt. poczt. Toruń u. t.

Wydalenia:

Boroń Piotr, prakt. poczt. Czersk.

Przeniesienia w stan spoczynku:

Krzywdziński Stanisław, st. sekretarz poczty. Brodnica; *Romanowski Jan*, st. sekretarz Chelmża; *Matuszewski Franciszek*, st. sekretarz poczty. i *Dembek Franciszek*, inspektor ruchu Toruń 1; *Soczkiwicz Adam*, dyrektor u. p. Chojnice 1; *Tollas Maksymilian*, wice-dyrektor u. p. Bydgoszcz 1; *Wysocki Alojzy*, naczelnik u. p. Świecie n/Wisłą.

Skony:

Schachtschneider Helena, asystent pocztowy Bydgoszcz u. t.

Wydalenia w służbie niższej:

Dudek Florjan, były woźny Bydgoszcz 2, dyscyplinarnie wydany za sprzeniewierzenie oraz sądowo zasądzony na 7 mies. więzienia i utratę praw obywatelskich na 3 lata.

Dział nieurzędowy.

Aparaty Telegraficzne Morz — Stukawka — Juz.

Wobec zupełnego wyczerpania pierwszego nakładu wydawnictwa Koła Teletechników „Aparaty Telegraficzne“, przyjmowanie dalszych **wpłać** na tę książkę zostaje **wstrzymane**.

Zgłoszenia osób, pragnących otrzymać książkę z drugiego wydania, które jest zamierzone, należy nadsyłać **bez zaliczki** pod adresem Koła Teletechników w Warszawie, pl. Napoleona 10.

Zarząd Koła Teletechników.

KOMPLETNY TEKST ORYGINALNY

- 1) nowej ustawy emerytalnej wraz z przepisami wykonawczymi
- 2) ustawy o państwowej służbie cywilnej
- 3) „ uposażeniowej
- 4) „ dyscyplinarnej

zawarty jest w podręczniku d-ra KONRADA PORDESA p. t.

„USTRÓJ PERSONALNY ZAKŁADU POCZTOWEGO”,

który obejmuje nadto wszystkie inne ustawy i rozporządzenia personalne.

Cena z przesyłką 4 zł. 40 gr.

Zamówienia należy skierować do oddziału 2 Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Krakowie.

Cena pojedynczego egzemplarza 30 gr.